

Kızılcaölük ÖZÜSTÜ Şiir Şenliği

Kızılcaölük...

Göz nuru alın teri dökenlerin memleketi...

Sevenlerin sevilenlerin,
sevgiyi sebil eyleyenlerin memleketi...

Sözü, sohbeti ÖZÜSTÜ'nde demleyenlerin memleketi...

(Serif Kutludağ)

Neden Özüstü?*

Sevgili Gönül Dostu,

Özler, geleneksel kerpiç duvarlı, toprak damlı Kızılcaölük evlerinde toprak damı taşıyan, genelde insan gövdesi kalınlığında olan, asırlık çam ya da ardıç ağaçlarının gövdeleridir. Eskiden zorunlu bir durumda kesilen bu özler, lazım olduğunda kullanılmak üzere sokakta kaldırımın duvara yakın tarafında, evin duvarına temas eder şekilde saklanırdı. Bazen bir, bazen iki-üç gövde üst üste yığılırdı.

İşte bu özlerin üstü; zaman olur bir kürsü gibi kullanılırdı, zaman olur bir konferans salonu gibi, zaman olur cami minberi gibi... Herkes yerini bilir, haddini bilirdi. Görünmez bir protokol kuralı uygulanırdı. Öz üstü protokolü kendiliğinden oluşurdu. Büyükler, sohbet erbapları, öz üstünde yer alırken, yaşca küçük olanlar sırtlarını duvara verip çömelir, bazıları da öz üstünün karşısında toprak yolun kenarına bağdaş kurup otururdu...

Kısacası bu özler, sohbet alanları olarak kullanılırdı, bahar akşamlarında, yaz günlerinde...

Pekmez şerbetleri, karlı pekmezler, armut kakıları ve kaşık helvası bu öz üstü sohbetlerinin ikramları olurdu. Ağır misafirler varsa onlara ayrıcalık gösterilir, karacaot kahvesi de ikram edilirdi... Zaman olur, özün üstü; komşuların buluşma noktası olurdu, sohbet edilirdi doyaya. Bir gün bir bilge kişi konuşur diğerleri dinlerdi. Bazen Fuzuli'den, Yunus Emre'den bahsedilir, dizeleri dile gelirdi. Bazen Dedem Korkut uğrar tavsiyelerini sıralardı. Birden Evliya Çelebi çıkagelir gezdiği yerlerden, gördüklerinden bahse-derdi. Bir gün sanki müftü efendi konuşur islâmiyeti, müslümanı,

müslümanlığı anlatır, diğer gün uzman bir doktor sağlık üzerine bildiklerini paylaşırdı. Bazen ağaç budandır, aşu yapılır, çekirge ile mücadele anlatılırdı. Şaşıracaksınız belki ama bazen Einstan'ın teorileri dile getirilir, Darwin'den bahsedilir, hatta ivme, kinetik enerji anlatılırdı. Matematikten, sayıların gizeminden, astrolojiden, arkeolojiden bahsedilirdi ve tabii ki tarihten...

Gençler ahlakî bilgileri, dinî bilgileri, örf ve âdetleri burada öğrenirdi. Sanki bir hayat mektebiydi: "ÖZÜSTÜ"... Velhasıl kelâm, "ÖZÜSTÜ" Kızılcabölük için önemliydi... İşte bu nedenle, gelenekselleşmesini düşündüğümüz şiir etkinliklerini ÖZÜSTÜ Şiir Şenliği olarak adlandırdık.

Kültür ve sanatın önemini her fırsatta dile getirmeye çalışıyoruz. Yerel yönetimler, şehrin fizki yapısı ile ilgilendikleri gibi, kültürel yapısını da yaşatmak, sürdürmek ve geliştirmek için çaba sarfetmelidir. Toplumun huzuru, mutluluğu, gelişmesi, birlik ve beraberliği, insanlarımızın, özellikle de çocuklarımızın ve gençlerimizin iyi yetişmesiyle, kültürel ve sanatsal değerlerimizle beslenmesiyle mümkündür. Bu bilinçle çeşitli alanlarda yaptığımız etkinliklerimizi şiir ile de sürdürmek istedik. Ulusal düzeyde gerçekleştirdiğimiz şiir günlerimize çeşitli illerden katılan, edebiyatımızın ve şiirimizin çok değerli isimlerine şükranlarımı sunuyorum.

Bugün, Özüstünü bu değerli şairlerimize ayırdık. Bizler de sırtımızı kerpiç duvarlara yaslayıp, bağdaş kurup oturduk.

Sevgili şair dostlarımız, gözümüz kulağımız sizde.

Buyurun efendim bugün söz sizde...

ABDÜLKADİR USLU

Kızılcabölük Belediye Başkanı

---

* Belediye Başkanı Abdülkadir Uslu'nun 1. Özüstü Şiir Akşamları için yazmış olduğu önsözden düzenlenerek alınmıştır.

Abdülkadir Uslu *Kızılcaabölük Belediye Başkanı*

SÖZ ŞİİRDE

2012 yılında 100. yıl etkinlikleri çerçevesinde yöremizin en anlamlı ve önemli etkinliklerinden biri olan ve ulusal boyutta gerçekleştirdiğimiz *Özüstü Şiir Şenliği*'nin üçüncüsünü gerçekleştirmenin gurur ve mutluluğunu yaşıyoruz.

Geçen yıllarda da söylediğimiz gibi bir belde belediyesi olarak "boyumuza-posumuza bakmadan" giriştiğimiz bu etkinliğin ne kadar önemli olduğunu ve ulaştığımız başarıyı, yerel - ulusal basından, edebiyat camiasından ve ülkemizin bir çok farklı ilinden bizlere ulaşan yazar, çizer, şair dostlarımızın övgülerinden bir kere daha idrak ettik. Türkiye'deki bir çok edebiyat etkinliğinde ve şiir buluşmalarında Kızılcaabölük'ten ve Özüstü'nden ilgiyle bahsedildiğine şahit olduk.

Bu etkinlik için yola çıktığımız dönemde işin mimarları olan Arif Bük, Dinçer Eşitgin, Çağrı Gürel, Hakkı Uslu ve Şerif Kutludağ

hocalarım bu yılki programımız için de büyük katkı sağladılar, emek harcadılar. Yine bir çok şair dostumuz Özüstü'nün gerçekleştirmesinde her zaman yanımızda oldular, ilgi gösterdiler, manevî destek verdiler. Kendilerine ne kadar teşekkür etsem azdır.

Kızılcaabolük Belediyesi olarak yaptığımız çalışmalarda konunun uzmanı kurum ve kuruluşlarla, Sivil Toplum Örgütleriyle birlikte hareket etme ilkemizi sürdürdük. Önceki yıllarda olduğu gibi yine uluslararası, ulusal ve bölgesel kuruluşlar olan *Avrasya Yazarlar Birliği*, *İLESAM (Türkiye İlim ve Edebiyat Eseri Sahipleri Meslek Birliği)* ve *YAZ-AR-BİR (Egeli Araştırmacı ve Yazarlar Birliği)* desteklerini bizden esirgemediler. Bu derneklerin Genel Başkanlarına ve yönetim kurulu üyelerine özellikle teşekkür ve şükranlarımı arz etmek isterim.

Bu yılki etkinlikte onur konuğumuz Türk şiirinin yaşayan büyük şairi sayın Bahaettin Karakoç olacak. 70. sanat yılını kutlayan Bahaettin Karakoç'a, 3. Özüstü Şiir Şenliği etkinlikleri çerçevesinde onur ödülünü takdim edeceğiz. Kendilerine tüm yoğunluklarına rağmen bizleri kırmayıp talebimizi kabullerinden ve etkinliğimize katılımlarından dolayı teşekkürlerimi iletiyor ve Kızılcaabolük'te ağır layacak olmanın mutluluğunu ve heyecanını yaşadığını belirtmek istiyorum.

İlkini geçen yıl gerçekleştirdiğimiz ve öğrencilerimizin büyük ilgi gösterdiği "Şiir Yazma Yarışması" ile her yılın onur konuğu adına düzenlediğimiz "Şiir Okuma Yarışması"nın da ikincisini yapıyoruz. Türk şiirine genç şairler kazandıracağına inandığımız ve yetenekli çocuklarımızı desteklemeyi amaçladığımız bu yarışmalara bu yıl da yoğun katılım olacağına inanıyor, çocuklarımıza başarılar diliyorum.

3. Kızılcaabolük Özüstü Şiir Şenliği'nin beldemize, ülkemize ve insanlığa şiir tadında güzellikler getirmesini diliyor, değerli Şair Şerif Kutludağ Hocamızın "*Özüstü'nde Demlenirdi Sohbetler*" şiiri ile sözlerimi tamamlamak istiyorum:

ÖZÜSTÜ'NDE DEMLENİRDİ SOHBETLER

Öyle rivayet edilir ki,
Kızılcabölük'te tezgahlarda bez,
Özüstü'nde sohbetler dokunurmuş...

Çocuklar, gençler bağdaş kurup dinlerken
Halka halka etrafta,
Büyükler konuşurmuş...

Siz sayın ki, Özüstü'nde Dedem Korkut,
Bir yandan kolça kopuzunu çalarken,
Boy boylar soy soylarmış bir yandan...

Battal Gazi dalarmış yalın kılıç Anadolu'ya,...
Server Gazi yarasını sararken Mehmet Gazi'nin
Nara salarmış Köroğlu Çamlıbellere...

Padişahlar geçermiş meclisten sıra sıra:
Osman Gazi rüya anlatırken Şeyh Edebali'ya
Fatih niyaza dururmuş Eyüp Sultan'ın mezarını bulmaya...

Çanakkale, Sarıkamış, Yemen Özüstü'nde hayallenir,
Efeler resmi geçitiyle Ege'den
İstiklâl Harbi yeniden yaşanırmış

Kore Gazileri dile gelirken birer birer...
Cengiz Topeller ete kemiğe bürünür
Kıbrıs'a çıkarma yapılmış yeniden...

Koca Yusuf lar dalarmış güreş tutmaya er meydanına,
Bayram Şitler peşrev çekerken,
Hüseyin Çokallar çırak dururmuş Hasan Güngörlere...

Öyle rivayet edilir ki...
Kaşık helvaları karılırmış Kızılcabölük'te...
Sohbetleri tatlandırmak için Özüstü'nde...

Beyaz üslüklü anneler konuşurken,
Söze sohbeta karışmadan,
Can kulağıyla dinlermiş ergen kızlar...

Kız bakmaya geldiğinde oğlan anaları
Bir dokuma isterlermiş evin kızından..
Bir mendillik kadar en azından...

Düz dokurlarmış gönlü yoksa kızlar dokumayı..
Ya bir de gönülleri varsa gelende,
Rengârenk bir gökkuşağı işlerlermiş mendile...

Bir gökkuşağı düşermiş gönüllere.
Sevdalar sarmalanırmış gökkuşağına
Ve... Gönüller, gökkuşağıyla bağlanırmış birbirine.

Kızılcabölük...
Göz nuru alın teri dökenlerin memleketi...
Sevenlerin sevilenlerin, sevgiyi sebil eyleyenlerin memleketi...
Sözü, sohbeti Özüstü'nde demleyenlerin memleketi,

Arif Bük

1955 Giresun Espiye doğumlu.

İlköğrenimini Espiye’de, liseyi Samsun 19 Mayıs Lisesinde tamamladı. 1980 yılında Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesinden mezun oldu.

Millî Eğitim Bakanlığına bağlı okullarda öğretmenlik ve yöneticilik (Okul Müdürlüğü) yaptı. Halen Millî Eğitim Bakanlığı Yayınlar ve Eğitim Araçları Grup Başkanlığında Süreli Yayınlar Koordinatörü olarak çalışmakta olan şair Arif Bük’ün şiirle buluşması lise yıllarında aldığı bir ödülle başlar.

Yönetici olarak çalıştığı kurumlarda edebiyata ve tabii ki şiire dair dergiler yayımladı. Başta Millî Eğitim Bakanlığı olmak üzere çok sayıda resmi/sivil kuruluşlarca düzenlenen şiir etkinliklerine katıldı. Yazdığı şiirler çeşitli edebiyat dergilerinde yayımlanmakta olup kendisi ayrıca Tasavvuf Şiiri ve Tasavvuf Müziği konusuyla özel olarak ilgilenmekte.

İki dönemdir İLESAM Yönetim Kurulu Üyeliğini sürdürmektedir.

DÜĞÜN

Arif Bük

Elimde gül parmak izleri
Yüzüme gamze dost gülüşü
Küt küt atar da yüreğim
Tenimde düğün kurulur.

Yağar yağmur
İki el şemsiyenin altında
Rahmete eren
Ve bir çocuk; annesi masallar ören
Tutunca ellerinden
Birleşir düğün kurulur.

Gençliğim ihtiyarlığıma miras
Canımda çalkantılar durur
Dua molası verilmiş bir seherde
Seccadem sıcaksa alnımdan
Gönlümde düğün kurulur.

Göge kaldırır gözümü kuşlar
Artar ruhumda kumanyam
Soframda düğün kurulur.

BEN NEREDEYİM SEN BİLİRSİN

Arif Bük

İnsanı kandıran ısırğan otu
Ellerimi yakan paniklerdeyim.

Işığı güneşten çalan papatya
Yollara saldığın gülüşlerdeyim.

Kulağıma inen hızar sesleri
Kesilen ağacın köklerindeyim.

Tarlayı ıslatan ırgatın teri
Cepleri dolduran bereketteyim.

Dilime sarkan dertli türküler
Sözleri ayıltan meyhanedeyim.

Toprağa eğilen söğüt dalları
Serpilen gölgenle aynı yerdeyim.

Tohumu ekmeğe döndüren taşlar
Aslında sizinle değirmendeyim.

VEDA

Arif Bük

Bir vedadır her nefes
Sızdıkça dudaklardan
Açılır cana kafes
Düşeriz teker teker
Bembeyaz kanatlardan.

Kalır ayak sesimiz
Bilmem kaç merdivende
Uçarız sonsuzluğa
Leylakların saçtığı
Kokularla döneriz.

Geçer de içimizden
İlahi yayın oku
Tadında boğuluruz
Mavi renkli bir gölün
Tükenir canımızda
Dünyaya dair hüzün.

Başucunda hayatın
Sevda ekip biçmişsek
Korku karanlığa
Biz Allah'a geçimiz.

Bahaettin Karakoç

1930 yılında Kahramanmaraş'ın Elbistan ilçesinde doğdu. İlköğrenimini memleketinde yaptı. Adana Düziçi Köy Enstitüsü'nde okudu. Hasanoğlan Köy Enstitüsü'nden mezun oldu. Kahramanmaraş'taki sağlık kuruluşlarında sağlık memuru olarak çalıştı. 1982'de emekli oldu. Çeşitli gazete ve dergilerde yazdı. Kahramanmaraş'ta Dolunay dergisini çıkardı. Her yıl düzenlenen 'Dolunay Şiir Şöleni'ni başlattı. Beyaz Dilekçe adlı şiiriyle Türkiye Diyanet Vakfı Münacaat Yarışmasında birincilik kazandı. Şairin bundan başka birçok ödülleri vardır.

Eserleri:

Mevsimler ve Ötesi, Seyran, Sevgi Turnaları, Ay Şafağı Çok Çiçek, Kar Sesi, Zaman Bir Beyaz Türküdür, ilk Yazda, Bir Çift Beyaz Kartal, Menzil, Uzaklara Türkü, Beyaz Dilekçe, Leyl ü Nehar Aşk, Şiir Burcunda Çocuk ve Dolunay Şiir Güldestesi.

IHLAMURLAR ÇİÇEK AÇTIĞI ZAMAN I

Bahaettin Karakoç

Dilimde sabah keyfiyle yeni bir umut türküsü
Kar yağmış dağlara, bozulmamış ütüsü
Rahvan atlar gibi ırgalanan gökyüzü
Gözlerimi kamaştırırsa da geleceğim sana
Şimdilik bağlayıcı bir takvim sorma bana
-Ihlamurlar çiçek açtığı zaman.

Ay, şafağa yakın bir mum gibi erimeden
Dağlar çivilendikleri yerde çürümeden
Bebekler hayta hayta yürümeden
Geleceğim diyorum, geleceğim sana
Ne olur kesin bir takvim sorma bana
-Ihlamurlar çiçek açtığı zaman.

Beklesen de olur, beklemeden de
Ben bir gök kuruşum sırmalı kesende
Gecesi uzun süren karlar-buzlar ülkesinde
Hangi ses yürekte çağırır beni sana
Geleceğim diyorum, takvim sorma bana
-Ihlamur çiçek açtığı zaman.

Bu şiir böyle doğarken dost elin elimdeydi
Sen bir zümürd-ü ankadın, elim tüyelerine deydi
Sevda duvarını aştım, sendeki bu tılsım neydi?
Başka bir gezegende de olsan dönüşüm hep sana
Kesin bir gün belirtemem, n`olur takvim sorma bana
-Ihlamurlar çiçek açtığı zaman.

Eski dikişler sökülür de kanama başlarsa yeniden
Yaralarım en acı tütünleri basacağım ben
Yeter ki bir çağır beni çiçeklendiğin yerden
Gemileri yaksalar da geleceğim sana
On iki ayın birisinde, kesin takvim sorma bana
-Ihlamur çiçek açtığı zaman.

Bak işte, notalar karıştı, ezgiler muhalif
Hava kurşun gibi ağır, yağmursa arsız
Ey benim alfabemdeki kadîm Elif
Ne güzellik, ne de tat var baharsız
Güzellikleri yaşamak için geleceğim sana
Geleceğim diyorum, biraz mühlet tanı bana
-Ihlamurlar çiçek açtığı zaman.

Ihlamurlar çiçek açtığı zaman
Ben güneş gibi gireceğim her dar kapıdan
Kimseye uğramam ben sana uğramadan
Kavlime sâdıkım, sâdıkım sana
Takvim sorup hudut çizdirme bana
Ben sana çiçeklerle geleceğim
-Ihlamurlar çiçek açtığı zaman.

IHLAMURLAR ÇİÇEK AÇTIĞI ZAMAN II

Bahaettin Karakoç

Bilirsin ki burda değilim artık
Ihlamurlar çiçek açtığı zaman! ...
Gelir benim yüreğimde toplanır,
Dağların üstünden sıyrılan duman.
Bir yanım mosmordur, bir yanım beyaz,
Bir yanım karakış, bir yanım ilk yaz.
Can evime bakışların saplanır;
-Ihlamurlar çiçek açtığı zaman! ...

Ihlamurlar çiçek açtığı zaman;
Ne sen gurbetçisin, ne ben sılacı.
Senden gayrısına bakmam mümkün mü;
Gözlerimi esir alan dağlardan.
Kapımı üç defa çalan postacı
“Adresinde yok! ” Diye notlar düşer,
Eski adresimde bir hüznün eser;
-Ihlamurlar çiçek açtığı zaman! ...

Eski adresimse kurumuş bir gül,
Gizemli bir ıtır, domur domur kan,
Yaba yaba yelde savrulur gönül,
Firkatli turnalar geçer uzaktan.
Dalgınlığımı debimetre tanımaz,
Başım çarpar bir gemi bordasına
Düşerim bir girdabın ortasına
-Ihlamurlar çiçek açtığı zaman! ...

Birden bezeklenir sevda haritam,
Ihlamurlar çiçek açtığı zaman...
Lâleler toplarım ben tutam tutam,
Bizim için çalar kıvrak bir keman.
Gök papatya, yer ise lâle bahçesi,
Aşka ışık dokur kuşların sesi.
Seninle hep aynı yerde oluruz;
-Ihlamurlar çiçek açtığı zaman! ...

Kumaşı eprimiş üç mevsim geçer,
İlkyazla uyanır derin uyuyan.
Tan sesine cıvıldaşır serçeler,
Sevdadır anlıma namlu dayayan.
Havuzuma ay ışığı dökülür.
Bilirsin ki burda değilim artık,
Ruhum yağmur yağmur göğe çekilir;
-Ihlamurlar çiçek açtığı zaman! ...

Gülde çiy damlası... Buzum sırçayım;
Güneşe çarpınca param parçayım.
Bir gün Emirgân'dayım, bir Kanlıca'da,
Üsküdar'da, Beykoz'da, Çamlıca'da.
Şehir bir hançerken kan burgacında.
Mekâna sığar mı bu deli yürek?
Bir sevda çeşmesi, bu deli yürek.
Baylanır, beklerken baygın düşerim;
-Ihlamurlar çiçek açtığı zaman! ...

IHLAMURLAR ÇİÇEK AÇTIĞI ZAMAN III

Bahaettin Karakoç

Saçlarına pütür pütür yapışmış,
Gözlerinin rengi ile sıvanmış
Bir avuç kuru çiçek topladım.
Kırılıp dökülmesinler diye
Sevgiyle, özenle tek tek topladım.
Yürek fideledim zamana ve mekâna,
Hasat vakti geldi yürek topladım.
Belli ki bu yıl da vuslat gecikecek
Aşıdır, serumdur, besindir her umut,
Ey sevgili umudunu diri tut! ...
Bedenim hür değil, mühlet ver bana,
Er veya geç çıkıp geleceğim sana;
-Ihlamurlar çiçek açtığı zaman! ...

Mevsimi geçiyormuş, geçsin varsın,
Hep böyle dönüyor zaman tekeri.
Biri gider, biri gelir mevsimlerin,
Sonsuzluğu, diri aşklarla kucaklarsın.
Acılardan damıtırsın şekerini,
Sabrı da güzel olur çeyizi hazır kızların.
En ışıltılı çağında yıldızların
Kaç bıldır öteden göz kırpar bana,
Her umut bir yoldaş, her dert âşına.
Sorma ihlamurlar ne zaman çiçek açar? ...
Beni güneşin ortasına atsalar da
Yanarım, pişerim, gelirim sana;
-Ihlamurlar çiçek açtığı zaman! ...

AYDEDE

Bahaettin Karakoç

Aydede, aydede!
Evin – barkın nerede?

- Bey yıktı, el götürdü,
Evim – barkım yok artık,
Bir gezginim göklerde.

Aydede, aydede!
Senin köyün nerede?

- Borç yağdı, sel götürdü
Köyümüz hacizlidir,
Köylü canı derdinde.

Aydede, aydede!
Oğlun, kızın nerede?

- Oğullarım, kızlarım
Yıldızcılık oynarlar
Gökteki pencerede.

Aydede, aydede!
Senin derdin nerende?

-Bazen bir silah patlar
Kimileri ağıt olur
Karanlık gecelerde.

Ansızın büyür yangın
Benim kanım çekilir
Rüzgârlı türkülerde.

Aydede, aydede!
Can dostların nerede?

-Dostlarım çocuklardır,
Kuşça elleri vardır
Çocuklar gerçek yâdır
Bu yaralı evrende...

Aydede aydede!
Şimdi yolun nereye?

-Ay hilâl ya bedirim
Evinizin üstünde
Mendil sallar giderim
Allah'ı zikrederim
Göklerde ve her yerde...

BİR ÇİFT BEYAZ KARTAL

Bahaettin Karakoç

Hangi yayla yeşil, nerde keklük çok
Gel seninle orda olalım çocuk.
Kayalar, kayalar... Sırt sırta vermiş;
Kimi yeni mürit, kimisi ermiş.
Otlar dalgalansın biz yürüdükçe
Sular düze insin kar eridikçe,
Gün burnunda bana mavi mavi gül;
Ağız-burun lale, kaş ve göz sümbül.
Doruklardan doruklara sekelim,
Bir elim göklerde, sende bir elim;
İkimizin yüreciği bir atsın,
Bizi gören bin katarak anlatsın,

Hangi yayla karlı, nerde çiçek çok
Gel seninle orda olalım çocuk.
Bulutlar, bulutlar iç-içe girmiş
Bulutlar ki göğşe perdeler germiş;
Çiğdem devşirelim, çiçek biçelim
Susayınca hep ezgiler içelim
Batmasın eline bir gül dikeni
Sen hep beni kolla, bense hep seni
Çıkıp yükseklerden taş bırakalım,
Kopan sese, kalkan toza bakalım,
Tavşanlar ürkerken bu gürültüden
Kaçan tavşanlara ısıklar çal sen.

Hangi yayla yüce, nerde kavga yok
Gel seninle orda olalım çocuk;
İster Maraş olsun, ister Erzincan,
Sonsuzluk düşünce set değil mekan,
Başın omuzumda, omuzum gökte
Ölüm bir ak çiçek bu özgürlükte,
Yaşamaksa bir ışık cümbüşüdür,
Çağıl çağıl akan sevgi düşüdür.
Hani gökyüzünün toy vakti olur,
Kaynaşırılar yıldızlar bulgur, bulgur;
En uzak nereyse ora gidelim,
Bulutları yara yara gidelim.

Hangi yayla serin, nerde bühtan yok,
Gel seninle orda uçalım çocuk.
Meşeler, ardıçlar, çamlar yan yana
Biz kanat çırpınca dursun divana.
Bir çift beyaz kartal, hey bu da nesi?
Diyerek şaşırısın çobanın hepsi;
İlk kez görüyoruz desin görenler,
Bütün oymaklarda dolaşsın haber.
Keşiş dağlarından görünsün İstanbul,
Bütün dağ gölleri ışıırken pul pul.
Güzel dost, ey hüzne aşına yürek,
Gel gidelim keklik gibi sekerek.

Can Sinanoğlu

1970 yılında İzmir’de doğdu. İlk ve orta öğrenimini Erzurum, Uşak ve Bursa’da tamamladı. Bursa Erkek Lisesi’nden mezun olduktan sonra Hacettepe Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Psikoloji Bölümü’nü bitirdi. Medya, sigortacılık, özel eğitim ve halkla ilişkiler sektörlerinde çalıştı.

Şiirleri; Varlık, Kitap-lık, Milliyet Sanat, Sunak, Şehir, Akköy, Karakalem, Şiiri Özlüyorum, Kum, Papirüs, Zalifre Yazıları, Kül, Lacivert, Ağır Ol Bay Düzyazı, Alaz, Andız, Eski, Sincan İstasyonu gibi dergilerde yer aldı.

İlk kitabı olan Hastalıklı Gezginin Seyir Defteri 2004 yılında basıldı. 2006 yılında Hasan Bayrı Şiir Yarışması’nda ikinci, 2007 yılında aynı yarışmada birincilik ödülü aldı. 2010 yılında basılan Bir Kuşu Dilinden Öpmek adlı ikinci kitabıyla da 2011 Behzat Ay Yazın Ödülü’ne layık görüldü.

Halen Denizli D Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu’nda psikolog olarak görev yapıyor.

EKSİK

Can Sinanoğlu

ruhumun hangi vitamini eksikse
geçmişin o kadını titrer rüzgar çanımda
hatırlamak bir hayaleti okşamaktır kanımca
kavrayışa tüneyen puhuya gelişine vurmak

aklımın hangi minerali eksikse
çağın o sayfası yırtılır kafa kağıdımdan
kuluçkadaki sevdalar sırtlan doğurur
atlaslara şekil çizmez olur artık durulan sular

çocukluğumun hangi oyuncacı eksikse
saklambacın kadrosundan o yaprak düşer
iplerinden kurtulan bir kukla menenjit olur
deniz beni maviliğiyle yeniden çizer

benliğimin nesi eksikse onu kirlenirim durmadan
bir çocuk görürüm ıssız ağılardan ölüm ayıklar
bir kitap okurum bir sağlık kitabı örneğın
bozbulanık anıların hipertansiyona etkisi üzerine
sağalmak için gitar çalar bazen ağlarım
hangi buluta girse yüzüm gölgemden utanırım

SU OLMAK

Can Sinanoğlu

arsız bir gözeye döktüm içimi
henüz nihavend bakıyordu camlara ıssız sular
yalınayaklığıma güvenerek ıslattım narlı çehremi
akışkanlığın oralarda domuzlandı menekşe
vadideki tüm hayatları ben yaşadım burnumla
genzimde yoldan geçeni sofraya çağırın bir serinlik

bir uzun yol eyledim bir uzun sevda
eğilip kıvrılarak boş bir küreden gezegen yaptım
zamanla ummana kestim sağrımda muştulu yol şemaları
köpürdüm nefeslendim ciğerlerimde pul pul balıklar

su olmak ciddi iştir bellek ister kalubeladan
çağlamanın bilgisi kurban görmeden tullenmez
adıklar boğdum erkekten titizlenen gelinlik kızlar
ansızın bir mıcır bozkırına kustum hırçın başımı
göğsümün hayvanlarınca seğırdi gergin kaslarım
ve tenin bıçağı vakumladığı anda ışıdı
alınına ay çarpan boz çakıllarım

IŞIĞIN BİZE ETTİĞİ

Can Sinanoğlu

kimsenin görmek istemediği bir karanlığa doğuyor dünya
herşey tazelikle olsun bitsin istiyor gündüşünden yorgun adam
bekçi düdüğünde çırpınan nohutla karnından vuruluyor
bağırsaklarını döke sağa uzaklaşan yaralı gece
ve masada kalıyor simit yemiş bir kadının ağız kokusu

geceden kostiğe yatırdığım ruhumu kolalıyorum her sabah
ve sen o düşlere dair bir dantel örüyorsun onulmaz şehvetinle
sıkı bir gün olsun sevgilim beni ateşinle koru
dilerim bugün de çarpmaz o göktaşđ dünyaya

her kuşluk yeniden döner bismillah bezirgan kapıları
sabah olmuş kaşar solucana kesmiş ne önemi var
ipliği iğneye sığdıncaya dek çıkart körlüğünün keyfini
yorganın iltifatına tâbi bir marifet iğnenin çapulcu ergenliği
sonunda aklımızı çırçıplak eden bir şölen bu ışığın bize ettiği

Çağrı Gürel

1976 yılında Osmaniye’de doğdu. İlk, orta, lise eğitimini bu ilde, üniversite öğrenimini 100. Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Sınıf Öğretmenliği Bölümünde tamamladı. Öğretmenlik mesleğine 1999 yılında Ankara’da başladı. Üniversite yıllarında İhlamur Şiir Dergisi adında bir dergi çıkarttı. Hazan, Seyir, Kırağı dergilerinde çalıştı. Şiirleri ve yazıları; Dergâh, Merdiven, Ünlem, Bir Nokta, Eğitim gibi edebiyat dergilerinde ve ayrıca birçok çocuk dergisinde yayımlandı.

Hâlen, MEB Yayınlar Dairesi Başkanlığında çalışıyor.

Çalışmaları

- Şehrin ve Şarabın Adamları (Roman - Kırağı Yayınları 2002)
- Vakit Çıkmadan (Şiir - Edebiyat Yayınları 2006, II. Baskı: Ocak 2007)
- Her Masal Yarım (Şiir, Millî Eğitim Bakanlığı Yayınları 2006)
- Yüzyılın Maçı (Hikâye, Çocuk Edebiyatı - Mavi Uçurtma Yayınları 2007)
- Teberik (Memleket Kitabı, Hatırat - 2007)

MISIR TARLASINDA SECDE İZLERİ

Çağrı Gürel

Elimde gül parmak izleri
Her eştüğimde bahçeyi
Babam solucan gibi kıvrılıyor topraktan
Mısır tarlasında secde izleri
Çoğalıyor çoğalıyor güneşin
Sessizce çekilmesinin ardından

Dünya sana ne desem belki bir adım sonra
Atılır da başlar düğün hallacın tezgahında
Bize kalan pay mıdır göklerde uçuşan

Ceviz ağacı görününce
Eller kararınca
Fasulye sırığındaki serçe başaklara uçunca
Dünya sana ne desem belki gün ışığınca
Yağmurların ağıtıyla toprak yumuşayınca

YENİ BİR SORU YÜRÜYEN ÇOCUKTAN

Çağrı Gürel

Hangi oyunları oynamış baba
Peygamber Efendimiz çocukluğunda
Kimlerle, nerede, nasıl
Saklambaç, uçurtma, kovalamaca...

Matematiği nasılmış
Güneş nasıl doğarmış
Yetim büyümüş ya
Kime soru sorarmış

İYİ HUYLU

Çağrı Gürel

Sular çekip götürdü onu çok önceleri
Bağrı yanan denizin içine giremedim

İliğime işleyen huyu gizli ur kadar
Gelip geçti seneler gönlümü çelemedim

Bir umuttur yüzümde gülünce berraklaşan
Boynumdaki muskayı toprağa gömemedim

Görmedim bu dünyada senin kadar bir güzel
Sevdiğime benzeyen başka güzel görmedim

Dinçer Eşitgin

1974 Zonguldak doğumlu.

İlk ve orta öğrenimini Zonguldak Merkez İlköğretim Okulu (1985) ile Kastamonu Göl Öğretmen Lisesinde (1991) tamamladıktan sonra Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Eğitimi bölümünden mezun oldu (1995). Aynı üniversitenin Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Ana Bilim Dalında 1996 yılında başladığı yüksek lisans öğrenimini *Bilge Karasu'nun Hikâyelerinde Anlatı Yapısı* adlı teziyle tamamladı (1999). 1995 yılından itibaren Millî Eğitim Bakanlığına bağlı okullarda Türk Dili ve Edebiyatı öğretmeni olarak çalıştı. 2004-2012 yılları arasında Millî Eğitim Bakanlığı Yayınlar Dairesi Başkanlığı Kültür ve Süreli Yayınlar Şubesinde çalışan Eşitgin, Millî Eğitim Bakanlığınca yayımlanan dergilerde yayın kurulu üyeliği görevlerinde bulundu.

Dinçer Eşitgin'in şiir, deneme ve makaleleri bugüne kadar, *Bilim ve Aklın Aydınlığında Eğitim*, *Biz*, *Dergâh*, *Edebiyat Ortamı*, *Felsefe Yazıları*, *Hece*, *Kırağı*, *Millî Eğitim*, *Nev-Bahar*, *Sonsuzluk ve Bir Gün*, *Türk Dili*, *Vuslat*, *Yediveren* ve *Yedi İklim* gibi dergilerde yayımlanmıştır.

GÜZEL VEDA

Dinçer Eşitgin

bu böyle güzel bir veda olsun
kapıdan su gibi çık ömrün gibi uzun olsun
pamuk ipliğiyle bağlı kalbimizi
menteşelerin gıcirtısından
merdiven aralığından
kapı önünde bekleyen arabadan
sokakta top oynayan çocuklardan
sürüye sürüye götür elinden tutarak

bu böyle güzel bir veda olsun
kapıdan yağmur gibi çık ruhun gibi temiz olsun
kırılğan kelimelerle kirlenmiş dilimizi
gecenin kıyısına yüklerken
gözlerinde merhamet pırıltısı
ayaklarımın ucunda bir çiğ olsun
bütün kıvrımları birbirine eklenen

kapıdan ılık gibi çık sesin gibi renkli olsun
ıssız bir dağ başında, gökkuşağında
ışığın damladan sıyrılışını soyarak
usul usul bir karnaval tadında
ürkek bir yolcu gibi, hemen dönecek gibi
bu da böyle güzel bir veda olsun

[Bilim ve Aklın Aydınlığında Eğitim, S.146, Nisan 2012.]

GEMİLERİ GÖZLEYEN PALAMAR

Dinçer Eşitgin

kuzeyde bir gemi sessiz
şakrak güneyde bir gemi
bir tayfa küreksiz elinde cigara
öbürü kıyıda gözleri yelken yelken
daha çok mu gidilecek yer
göğüslenecek rüzgar daha ne kadar
diye sorup sorup duruyor

dalgalar evcil köpekler gibi sıрнаşıyor dubalara
ayışığı tembel yakamoza mecalsiz
ıslık ıslık büyüyen maceralar bitip kitaplar kapanınca
gökten düşen elmalar umudu ıskalayınca
kafdağı padişahı bir deniz kızı adayınca
bir türkü yığılıyor güverteye ve bir ahtapot
yosunları yakalayan binbir koldan

rotayı yıldızlı gecelere çevir
tersanelerde mendireklere gül takan sevgili kalmamış
deniz fenerlerini söndürüp yatsın çocuklar
balıklar yürüsün oltalarımızda açığa doğru
kuzeyde gemi sessizse
şakraktır bir güneyde gemi

palamar da bize mi bakıyor?

[Türk Dili, S.723, Mart 2012.]

KİM/LİK

Dinçer Eşitgin

kim bekliyor ayrılıkları şehirleri kalpleri ve çocukları bölen
hatıraları birden avuçlarımıza yığınca yağmur soluğu cenaze
çıt kırıldım anahtarlarla teker teker devrilen cilveli metin kapıları
ardımdan kim sürgülüyor böyle acımasız soluksuz ve korkak

mızrak uçlarında kan gölü bir öfkeyle çıldırmış köhne nazarlar
azar azar alınımın ortasında depreşen yanlı bir yara açıyor
kim sesimi ünlüyor bilmediğim tepelerden yankılatarak ardarda
başucumda açan rüzgârlar katıla katıla hangi cepheye koşuyor

çoğalttım kendimi kendi ömrümle yaslandım uçsuz bucaksız haritaya
ortaasyadan bir tutam baharat anadoludan bol güneş önavrupadan hırs
balkanlarda tırıs dörtnala doğudan batıya batıdan doğuya tersin tersin
aheste kervansaraylarda avrupada asyada canboğazda burada kervan

[Edebiyat Ortamı, S.2, Mayıs-Haziran 2008.]

Fahrettin Koyuncu

Fahrettin Koyuncu, 1965 yılında Manisa'nın Üçpınar beldesinde doğdu. 1990 yılında Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünden mezun oldu. Ankara, Kastamonu ve Zonguldak'ta Türk Dili ve Edebiyatı öğretmeni olarak görev yaptı. Koyuncu, halen Denizli'de, Kayhan Zehra-Nihat Moraloğlu İlköğretim Okulu'nda Türkçe öğretmeni olarak görev yapıyor. İlk şiiri 1988 yılında "Yazıt" dergisinde yayımlandı. O tarihten beri çeşitli edebiyat dergilerinde (Damar, Varlık, Adam Sanat, Uğraş, Eski, Şiir Ülkesi, Biçem, Düşlem, Çağdaş Türk Dili, Şehir, Sunak) şiirleri ve yazıları yayımlanıyor. Halen Zonguldak'ta çıkan "Şehir" ve Denizli'de çıkan "Sunak" dergisinin çıkışına katkıda bulunuyor. 2008'den beri yerel Horoz gazetesinde "Horoz Çocuk" adlı bir çocuk sayfasını (200. sayıdır) hazırlıyor.

Fahrettin Koyuncu'nun kitapları: *Korkarım Ele Verecek* (Şiir, 1992) / *Düş Darasını Yaşamın* (Şiir, 1995) / *Düş Körükçüleri* (Şiir İnceleme, 1997) / *Zamanın Zembereği* (Şiir, 2000) / *Taşlar Oldum Zamanda* (Şiir, 2008) / *Koca Yusuf Görmeliydi* (Biyografik Röportaj, 2010) / *Bir Düş Yolculuk* (Gezi, 2010) / *41 Soruda İstiklal Marşı ve Mehmet Akif Ersoy* (Biyografi, 2012)

Çocuk Kitapları: *Sözcüklere Kuşlar Konar* (Şiir, 2007) / *Samuray Saksığan* (Fabl, 2008) / *Gökyüzünün Kanatları* (Şiir, 2009)

Fahrettin Koyuncu, "Düş Darasını Yaşamın" adlı şiir kitabı ile Kocaeli Üniversitesi Şiir Üçüncülüğü'nü, "Sır Değil" adlı dosyasıyla 2005 İbrahim Yıldız Şiir Ödülü Birinciliği'ni ve "Samuray Saksığan" adlı kitabıyla da Mevlüt Kaplan Edebiyat Ödülleri Üçüncülüğü'nü kazandı.

YOLUNA ÇIKTIM KELİMELERİN

Fahrettin Koyuncu

Yoluna çıktım kelimelerin
Yeniden yollar aradım, yeni gözler için
Elimde yalnızlığın izleriyle baktım
Manisa'dan bir kervan geçer dedim
Yüreğimden bir yangın
Uzar giderim Üçpınar'a doğru

Yoluna çıktım kelimelerin
Sesimi Gediz'de suladım
Spil'in soğuğuyla ovdum düşlerimi
Hey Mehmet'im, payitaht çok mu uzak

Yoluna çıktım kelimelerin
Görüntüsü oldum cılız çocukların, aç köpeklerin
Dimdik dikildim karşısına boş suretlerin
Kanası durmuyordu kentın, kesip attım

Yoluna çıktım kelimelerin
Azı dişlerim çıkmamıştı daha, masumdum
Sonra kırmızıydı tüm bayraklar
Beyazını karasına buladım, durmadım, buladım

Yoluna çıktım kelimelerin, davetkâr oldum
Yüreğime tel taktırdım, düşlerime bol kement
Yarın gel dedim, Manisa'dan İzmir'e
Uzun bir yürek yolu gidelim, susalım da gidelim

Yoluna çıktım kelimelerin, yalana yanlış dedim
Diller ektim hayatın tarlasına, suladım, çapaladım
Kızmasın kimse bana, upuzun yollarda yım
Yanıldım, yanlış yere yazıldım, ömrümü ufaladım.

SELANİK'İ ANLATACAKTIM

Fahrettin Koyuncu

Söz vermiştim anneme, Selanik'i anlatacaktım
Mustafa, Kemal olmamıştı daha diyecektim
Ali Rıza'nın gözlerinde şimşekler çakar
Ömürler tükenir Selanik içre diyecektim

Söz vermiştim anneme, Selanik'i anlatacaktım
Sabır kapısı diyecektim aceleci zamanların
Zübeyde'nin zonklayan düşleri, devrilen umutları
Yaman Kemaller yurdu diyecektim Balkanların

Söz vermiştim anneme, Selanik'i anlatacaktım
Mavisi diyecektim ona tarihin ve taşların
Langaza'nın kuşları kanatsız diyecektim
Sularında ömürler akar bir ömür ve sessiz
Onun için susuzluğum bitmez diyecektim

Söz vermiştim anneme, Selanik'i anlatacaktım
Gırmış'tan bulutlar gider diyecektim Anadolu'ya
Aliler gider diyecektim, ayakları ve yürekleri yalın
Kan tutar diyecektim tüm gurbetleri

Söz vermiştim anneme, Selanik'i anlatacaktım
Uzun serviler ortasında uyur şimdi Selanik
Oyyy Selanik!

BU MAYIS BÖYLE

Fahrettin Koyuncu

Anneme söyledim, bu mayıs böyle geçmez
Yeşim'in saçlarında upuzun zamanlar
Onları topla dedim, onları sakla
Isıt yüreğinin kuytusunda, öyle ver

Anneme söyledim, bu mayıs böyle geçmez
Bengisular içir bana, sütünü zaten içtim
Yeşim yıkasın yüzünü, saçları atkuyruğu
Benden söylemesi, tara da ver yüreğinin sesini

Anneme söyledim, bu mayıs böyle geçmez
Güneşi yağmura anlat, bulutu suya, anlat
Yeşim kararırsa gök de kararır, öğren artık

Anneme söyledim, bu mayıs böyle geçmez
Kirazdan çifte küpe, sözcüklerden gök yap
Yeşim'i tuvalden say, dök içinin renklerini
Doğur sonra beni anne, doğur sonra beni.

İlhan Gözetten

1969 Tavas Doğumlu. İlk ve orta öğrenimini Tavas'ta tamamladıktan sonra Trakya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Sınıf Öğretmenliği Yan Alan Türk Dili Bölümünden mezun oldu. Askerliğini yedek subay olarak tamamladı. Millî Eğitim Bakanlığı'na bağlı çeşitli okullarda öğretmenlik ve yöneticilik yaptı. 2006 yılında Uzman Öğretmen oldu. Kale Halk Eğitim Müdürü olarak görevini sürdürmektedir. Evli ve üç çocuk babası olan GÖZETEN, İngilizce biliyor.

Meslekî alanda bir çok ödüle sahip olan İlhan GÖZETEN, çok sayıda sempozyum, çalıştay, sergi, fuarlara katılarak, buralarda aktif görev aldı. Program sunuculuğu ve tören sunuculukları yaptı ve hâlâ devam etmektedir. Başta TRT olmak üzere, ulusal ve yerel televizyonların canlı kültürel programlarında konuşmacı oldu. TRT arşivi için yapılan kültür programları çekimlerinde görev aldı. Kızılcabölük Belediyesi ve İLESAM'ın katkılarıyla gerçekleştirilen "Kızılcabölük 1. Özüstü Şiir Akşamları" ve "Kızılcabölük 2. Özüstü Şiir Şenliği" adlı Edebî - Kültür Festivaleri'ne şair olarak katıldı. Çeşitli dergilerde yazarlık da yapan GÖZETEN, Halk Kültürü ve Yöresel Kültür üzerinde araştırma ve derlemeler yapıyor, şiir yazıyor.

MAHÛR GÖZLER HASRET BESTEKÂRI ARAR

İlhan Gözetin

Şafağın her söküşünde uyanır duygular.
Mahur gözler o bestekârı arar
Mısralardan dökülür coşkun çağlayanlar
Mahur gözler o bestekârı arar

Hasret denen şeye bak dile vardılar
Neden sîneden üstte heyecan var?

Görüldüğünde yürekler kalkar
Mahur gözler o bestekârı arar
Kavuşmak sevinci ile duygular
Mahur gözler o bestekârı arar

Hasret denen şeye bak dile vardılar
Neden sîneden üstte heyecan var?

Arzuladıkça ağırlaşır duygular
Mahur gözler o bestekârı arar
Sevdalı gönülde sevdalılar var
Mahur gözler o bestekârı arar

Hasret denen şeye bak dile vardılar
Neden sîneden üstte heyecan var?

Sitemli sözler bile gönülleri bağlar
Mahur gözler o bestekârı arar
Derin bakışlar ardında yalvarmalar
Mahur gözler o bestekârı arar

Hasret denen şeye bak dile vardılar
Neden sîneden üstte heyecan var?

Kelimelerin bittiği yerde tavırlar
Mahur gözler o bestekârı arar
Yaşlı gözler bakıştıkça ağlar
Mahur gözler o bestekârı arar.

Hasret denen şeye bak dile vardılar
Neden sîneden üstte heyecan var?

ÇİĞDEM

İlhan Gözetin

- Bahar Çocuğu -

Bir gün mahallemizde oynarken,
Bir haber geldi hastaneden.

Dediler “-Hasan arkadaşımızın
Kardeşi olmuş, sarışın.”

Çok sevinmiştik bu müjdeye,
Oynamaya başladık tekrar körebeye.

Birkaç gün sonra gittik Hasan’lara.
Kardeşini görmeye, okşamaya.

Mevsimlerden bahardı,
“Çiğdem” vermişlerdi adını.

Görmeliydiniz halini; ne tatlı,
Minicik elli, tombul yanaklı.

Mışıl mışıl uyuyordu durmadan,
Bıkmazdık Çiğdem’e bakmaktan.

Arasıra gözlerini açardı,
Maviş maviş dünyaya bakardı.

Ne zaman büyüyecek diye sorardık,
Güldürmek için türlü oyunlar oynardık.

Mahallemize bir sevinç kaplamıştı,
Aramıza Çiğdem de katılmıştı.

SİZ SİLADA, BİZ GURBETTE, BAŞKA İLLERDEYİZ

İlhan Gözeten

Asırlar geçse, zorlamazdı ayrılığınız,
Siz sılada... Biz gurbette... Başka illerdeyiz.
Dayanılmaz dertmiş, çekilmezmiş yalnızlığınız,
Siz sılada... Biz gurbette... Başka illerdeyiz.

Hasret kaldık, koklayamadık gül terinizi,
Siz sılada... Biz gurbette... Başka illerdeyiz.
Cihan doldurmuyor, alamıyor yerinizi,
Siz sılada... Biz gurbette... Başka illerdeyiz.

Ayrılık acısı sinemizde derin yara,
Siz sılada... Biz gurbette... Başka illerdeyiz.
Görün ki hâlimizi, yürekler benzedi kora,
Siz sılada... Biz gurbette... Başka illerdeyiz.

Narin bedenlerdeki yük çok ağır olsa da,
Siz sılada... Biz gurbette... Başka illerdeyiz.
Dayanamaz bu canlar, belki çıkmaz bahara,
Siz sılada... Biz gurbette... Başka illerdeyiz.

İsmail Karakurt

Yozgat Sarıkaya Emirbey Köyü doğumlu. İlk ve orta öğrenimini Yozgat ve Kayseri’de tamamladı. Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenliği Bölümünden 1989’da mezun oldu.

Yazmaya üniversite yıllarında başladı. Şiir ve yazıları Aylık Dergi, Albatros, Araf, Argos, Dergah, Hece, Kanat, Kayıtlar, Kırağı, Kum Yazıları, Milli Eğitim, Palandöken, Yalnızardıç, Yedi İklim’de yayımlandı. Şiirlerinde varlığın ve hayatın anlamı üzerinde yoğunlaşarak, coşkulu bir edayla; aşkı, ölümü, çocukluğu, bozkır saflığı ve dinginliğini, kendi kültürümüzün klasik ve taşralı katmanlarından devşirdiği unsurlarla yoğurarak, köklü bir ses, yeni bir hazla işledi. Temiz, yumuşak, masalsı bir dili var. Yazılarında ise şiir ve şiirin metafizik tartışmaları, çocukluk üzerine küçük açılımlar, içsel söyleşiler yapıyor.

İlk şiir kitabı Simurg (MEB 1992) ile Türkiye Yazarlar Birliği tarafından 1992 yılı şiir ödülüne lâyık bulundu. İkinci şiir kitabı Mahrem Mecazlar (1999 Ankara) Hece Yayınları arasında çıktı. Çocukluğum Bir Çocuk (MEB 2005), şairin üçüncü şiir kitabı. Ayrıca Aktarın Gül Odası (şiir), Pörçük Meşkler (deneme), İpek Böceği (Masal) adlı dosyaları ise yayıma hazır.

Halen Manisa Turgutlu Anadolu Lisesi]]nde çalışmakta ve harflerle yolculuğuna devam etmektedir. Evli, Mevlâna Yusuf ve Selçuk Eren adında iki oğlu var.

TÜRKÇE KAR

İsmail Karakurt

İnsan ıssız bir tepedir bazen,
Bir ceylanın yıkılışı
O ıssızlığa, o ceylan yıkılışına
Türkçe yağan kar ben olsaydım.

Yağmurlu kavalına bir çobanın
Dağlarda ateş yakan lehçesine,
Sözcüklere tünemiş deliliğe
Türkçe yağan kar ben olsaydım.

Âşıklar nara giderken,
Sol yanından başlarmış üşümeye.
Bu sarartıya, bu köze
Türkçe yağan kar ben olsaydım.

Söylenecek söz bittiğinde
Neşet Ertaş dinleyip ah ile
Ciğerine zulmedenlere
Türkçe yağan kar ben olsaydım.

Her bahar bulut görüp,
Her bahar kırların şiirine
Her bahar Türkçeye, aşkla
Türkçe yağan kar ben olsaydım.

KIZILCABÖLÜK İÇİN TEKSTİL NEŞİDELERİ

İsmail Karakurt

Mevsimlerden şiir, aylardan kırkikindi!

Bir turna katarı
Bir yabani ördek sürüsü gibi
Birden bire açan ilkyaz çiçekleri gibi
Takıp peşine şairleri
Takıp peşine dinleyicileri
Gündüze iniyor şiir, gül kokusuyla
Geceye yayılıyor şiir, kahve buğusuyla.

Nisandır, yağmur yüzüyle Kızılcabölük'te
Nisandır, gönül söyler rüzgâr hecelenir
Nisandır kırlangıç fırtınası, öküz soğuğu, filizkıran
Nisandır, bir şenliğe bahane
Nisandır, bir şenliğe toplar şairleri

Mevsimlerden şiir, aylardan "selvi boylum al yazmalıım!"

Üzgün göğü, kıştan yeni çıkan kırları
Gündüzü geceyi ısıtır mı şiir,
Ruhları ısıtır mı?
Isıtıyor işte kelâma karışıp
Evleri ısıtan
Ekinlerin sarı başakları gibi
Harman harman...

Geçen yılların defterinde kurutulmuş
Geçen yıllardan yabani anason çiçeği kokusu
Mevsimlerin tozunu yutmuş yol türküleriyle
Tanrı misafiri bir şair olsaydım;
Ruhlara inen kusursuz bir fırtına ıslığıyla
Hayal güvercinlerini uçurup
Sözün kütüğünü yonta yonta
Sütün kaynağını bulurdum
Sesin salıncağını;
Ağulu sütü kendime
Şiirin sütünü
Ve salıncağın hasını dinleyicilere ayırırdım.

Mevsimlerden Özüstü, aylardan "şiiir!"

Okuyucuları, dinleyicileri, ötekileri, berikileri
Başka alemlere uçurmak
Benim işim değil;
Bu şiirin işi
Bu şairin işi...
Benim işim, el ürünü dokumalar satmak
Çünkü ben bir çerçiyim
Eski kitap kokusu, kırık leblebi, has iğde...
İğne iplik
Yöresel işlemler, ipekliler
Çarşafklar, peştemaller, oyalı yazmalar, mendiller
El ürünü, göz nuru dokumalar satan bir çerçi.

Neyse ki şair değilim
Neyse ki benden geriye bir şeyler kalmayacak!
Özüstü'ndeyim işte
Metrem, birkaç top kumaşım ve kıyıya çekilirken iyi dileğim;
--Hoşça bakın kendinize,
--Herkeseye iyi günler,
-- Herkeseye iyi günler!

ATTAR'IN AĞAÇLA KONUŞMASI

İsmail Karakurt

Seninle konuşmak bir nasip işte
Toprağa taşa, kurda kuşa
Göğün kırlangıcı yıldızlara
Yerin sorusu yolculara
Anlattığını, bana da anlat.

Seninle konuşmak bir nasip işte
Kaderin bir türküsü
Başakların ezgisi, yaprakların hışırtısı
Haşhaş çiçekleriyle konuşmak gibi

Seninle konuşmak bir nasip işte
İnsanlara anlattığın neyin nesi
Çitin üstündeki yağmura
Dilin sütünden sözcüklere,
Yemliklerin yeşilliğine,
Dağ havasına
Surun içinden süzülüp gelen rüzgârlara,
Kapılar gibi açık
Anlattığını, bana da anlat
Seninle konuşmak bir nasip işte.

Bir nasip işte seninle konuşmak
İnsanlara anlattığın neyin nesi
Sonra her şeye anlattığını
Mermerin beyazlığına
Suyun azizliğine
Ateşin maviliğine
Seyip yılmaklar gibi
Çocuk yüreklerden patlak veren ırmak gibi
Dahası ekmek gibi
Yaşamak gibi, yaşamak gibi,
Anlattığını, bana da anlat
Seninle konuşmak bir nasip işte.

Bana da bir ses, bir sonsuzluk bağıyla
Ben cümle toz yumağı
Ben unutkanlık dolu dinleyici.

Kadir Yatağan

1962 Denizli Yeşilyuva doğumlu olan şair, ilk ve orta öğrenimini kasabasında yaptı. Aydın Ortaklar Öğretmen Lisesi'nden 1979 yılında mezun oldu. Dokuz Eylül Üniversitesi Buca Eğitim Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nü 1984'te bitirdi. 1987 yılında MEB personeli olarak öğretmenlik görevine başladı. Kars, Hakkari ve Denizli'deki liselerde çalıştı. 1993 yılında açılan akademik personel sınavını kazanarak, 2003 yılına kadar Pamukkale Üniversitesi'nde Türk Dili Okutmanı unvanıyla görev yaptı. Halen Türk dili ve edebiyatı eğitimcisi kadrosuyla, MEB personeli olarak Denizli'de görev yapmaktadır.

Dokuz Eylül Üniversitesi Buca Hukuk Fakültesi'nde hukuk öğrenimini sürdüren şair; aynı zamanda, Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde, Yeni Türk Dili yüksek lisans eğitiminde tez aşamasındadır. Sanatçı, evli ve iki çocuk babasıdır.

1985 yılından itibaren şiir, öykü ve deneme yazıları yazan sanatçının eserleri, Denizli'deki yerel gazeteler ve dergilerde yayımlanmaktadır. 1999 yılında Dolunay Yayınları'ndan çıkan 'Sevda İklimi' isimli şiir kitabı 3. baskıya girmiştir. 1999 yılında Denizli ART Televizyonu'nda 10 bölüm halinde canlı olarak yayınlanan sanat-kültür ağırlıklı 'Sesler ve Renkler' adlı şiir programı ve 2000 yılında Denizli Vizyon Televizyonu'nda üç bölüm olarak canlı yayınlanan 'Şehir ve Sanat' isimli şiir programının yapım, sunum ve şiir yorumculuğunu üstlendi. 2000 yılında sultan-üş şuara olarak bilinen Bahattin Karakoç ve ekibince Kahramanmaraş'ta son kez düzenlenen Dolunay Şiir Şenliği'ne davetli şair olarak, Denizli ve Ege'yi temsilen katıldı. 2002 yılında, Anadolu Sanat ve İlim Adamları Merkezi (Anasam) yönetimi tarafından, Ege Bölge Başkanlığı'yla görevlendirildi.

Sanatçı, şiir merkezinde durmakla birlikte; sanat ve kültüre geniş yelpazede katkılar sunmanın gayretindedir. Öykü ve deneme türündeki eser çalışmalarının yanı sıra; folklor derlemeleri, ağız araştırması ve dil incelemesi de yapmaktadır. Uzun zamandır üzerinde çalıştığı Denizli yöresi folklor derlemesi, Denizli-Acıpaya ağzı dil incelemesi, öykülerini topladığı hikâye kitabı, deneme türünde eser çalışması ve ikinci şiir kitabının hazırlıklarını son aşamaya getirmiş olan sanatçı, bunları yakın zamanda basılı esere dönüştürerek, sanat ve bilim dünyasına kazandırma düşüncesindedir.

ESERLERİ: Sevda İklimi (şiir kitabı), Dolunay Yayınları, 1999, 3. Baskı

KARAKOÇ

Kadir Yatağan

Sanat iklimi”nde Dolunay doğar
Evrene yayılır, üstad Karakoç...
Yüreğe seslenir, yürekte söyler
Şiir ülkesinde sultan Karakoç...

Doruklarda gezer, kartal misali
Dolanır etrafı, yoktur emsali...
Özgündür nefesi, yalındır dili
Şiir ülkesinde sultan Karakoç...

Beyazla bezeli cümle saçları
Hasetten kudursa sanat açları;
Eliyle iteler, nice taçları
Şiir ülkesinde sultan Karakoç...

Dede Korkut olur, öğütler verir
Kervanın önünde, Karakoç yürür...
Özünden kopanlar, gün olur çürür
Şiir ülkesinde sultan Karakoç...

Gönülden gönüle çağlayan ırmak
Yaradan aşkıyla insanı sarmak...
Sevgi hamurunu sanatla karmak
Şiir ülkesinde sultan Karakoç...

Şairler ulusu, üstad Karakoç
Hak yolun yolcusu, kurban Karakoç...
Batılı süpürür, kürür Karakoç
Şiir ülkesinde sultan Karakoç...

Ayrılık acısı, vuslatla diner
Şiirin özüne, Karakoç biner...
Kadir’in sözüne, sevgisi siner
Şiir ülkesinde sultan Karakoç...

ANA DİL

Kadir Yatağan

Ana dil bilinci, sarmalı seni
Sözünü, yazını, Türkçeyle ilet;
Diline sahip çık, yükselt ülkeni
Unutma, diliyle var olur millet...

Matbua Arap'ın, medya Batı'nın
Bilmiyorsan öğren, Türkçesi basın;
Dil düşmanlarını, dilinden asın
Unutma, diliyle var olur millet...

Müslüman olunca, Satuk Buğra Han
Alperen ruhuyla, dolsa da vatan;
Arap'ın diline, özendi atan
Unutma, diliyle var olur millet...

Bilim dili Arap, sanat dili Fars
Hesaplar tutarsa, akıbet mars;
Çağın dengesini, dilinle sars
Unutma, diliyle var olur millet...

Gereksiz kelime, girmesin dile
Doğu'yla Batı'yla, dolmasın file;
Verimli Türkçemiz, dönmesin mile
Unutma, diliyle var olur millet...

Bir salgın başladı, durmak bilmiyor
Dildeki yarayı, tarih silmiyor;
Bin yıldır, Türkçenin yüzü gülmüyor
Unutma, diliyle var olur millet...

Sokakta, pazarda, Türkçeyi kullan
Sözünde, yazında, onunla pullan
Özenme yabana, üstüne çullan
Unutma, diliyle var olur millet...

Ulusal birliği, sağlayan kansın
Türklüğün ocağı, sürekli yansın;
Evladı, atayı Türkçeyle ansın
Unutma, diliyle var olur millet...

NEYLEYİM

Kadir Yatağan

Yârinden ayrılan, olur divane
Yaz bahar ayları, gelse neyleyim...
Bülbülün avazı, güle terane
Sümbüller, göz yaşım silse neyleyim...

Derdî veren Mevlâ, derman vermez mi
Halaskâr, kuluna ferman vermez mi
Feleğin sillesi, aman vermez mi
Bahtımın yolunu, çelse neyleyim...

Mesafe kaybolrsa, özlemler biter
Vuslatın kokusu, burnumda tüter
Yârden ayrı kalmak, ölümden beter
Gurbet elde kader, gülse neyleyim...

Aramızda varsa, dağlar eğilsin
Ben hep seninleyim, yalnız değilsin
Sevdalı yüreğim, göz yaşın silsin
O yârden özgesi, gelse neyleyim...

Gün boyu, yolunu gözleyen benim
Sevda ateşini, közleyen benim
Yanı başımdayken, özleyen benim
Kelebek, kozayı delse neyleyim...

Yârden gelen selam, üfettir bize
Duygudan noksanlık, külfettir söze
Sevdayı solumuş, bir naçiz dize
Nadanlar, kadrimi bilse neyleyim...

Mehmet Nuri Parmaksız

İstanbul'da doğdu. İlk, orta ve lise tahsilini, İstanbul'da tamamladıktan sonra, Gazi Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünden mezun oldu.

Şiir üzerine yazdığı makaleleri ve şiirleri birçok dergide yayınlanmıştır.

İLESAM'ın (İlim ve Edebiyat Eseri Sahipleri Meslek Birliği) 11. Genel Kurulu'ndan sonra (30 Mart 2010'dan itibaren) İLESAM Genel Başkanı olarak seçildi. Halen bu görevi sürdürmektedir. Birçok dinleti ve toplantı da, "Şiir Estetiğimiz ve Şiirde Olması Gerekenler" konulu bildiri sunmuş ve konferans vermiştir. Türk edebiyatı ve şiirine yaptığı katkılardan dolayı, Antalya ve Simav'da (Kütahya) düzenlenen şiir organizasyonlarında "Türk Şiirine ve Kültürüne Hizmet Ödülü"ne ve 2009-2010 yılları arasındaki yayın çalışmalarından dolayı "Ahmet Tufan Şentürk Türk Şiirine Hizmet Ödülü"ne layık görülmüştür.

2006 yılında Türkiye Polis Radyosu'nda "Gönül Köprüsü" adlı bir şiir-edebiyat ve sanat programını hazırlayıp sundu. 2007'nin Ekim ayından itibaren ise, yine Türkiye Polis Radyosu'nda, her Salı günü saat 19'da yayınlanan "İmbikten Damlalar" adlı şiir-edebiyat ve sanat programını hazırlayıp sunmaktadır. Birçok şiir-edebiyat ve kültür konulu söyleşi ve programlar hazırladı. "Mektuplarıyla Cahit Sıtkı", "Türk Edebiyatında Ağıt Yakma Geleneği ve Ağıt-Destanlar" adlı inceleme, "Kelebek Ömrü" adlı şiir, "Mogan Şiir Akşamları", "Mogan Şiir Akşamları (2008)" ve "Anne Konulu Şiirlerden Seçmeler" adlı üç antoloji eseri bulunmaktadır. Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde Halk Edebiyatı alanında master yapmıştır.

Mehmet Nuri Parmaksız, İLESAM (İlim ve Edebiyat Sahipleri Meslek Birliği), Eskader (Edebiyat Sanat ve Kültür Araştırmaları Derneği), Ankara Kulübü, Türksav (Türk Dünyası Sanatçılar ve Yazarlar Vakfı) ve Türkiye Yazarlar Birliği Derneği üyesidir.

KELEBEK ÖMRÜ

Mehmet Nuri Parmaksız

Sevdâya alışkın bu gönüller seni bekler
Son darbede her cân o ölüm bûseni bekler

Sevdâ denilen çölde çiçekler de tuzaktır
Vuslâtı yakın sanma fizandan da uzaktır

Ellerde avuçlarda senin ismin anılsın
Gönlümdeki aşkın yine yoklukta sanılsın

Yükselsin o rûhum göğşe çıksın sana değsin
Çektirdiğin âhlarla gönül gökleri eğsin

Hakkın bizi halk ettiği toprak ne de paktır
Herhalde bu yüzden ki mezâr taşları aktır

Heyhât! Kara sevdâ denilen yol ne de dardır
Aşk bitti mi dünyâ kelebek ömrü kadardır

HİCRÂN SAATİ

Mehmet Nuri Parmaksız

Gönlüm seni istiyor yokluğunla kedersin
Göresin hiç gelmez mi neden zulüm edersin
Doyamadım sevgili birazcık kal yanımda
Hicran saati gelsin nasıl olsa gidersin

Ne zaman gelsem sana sükut isterim dersin
Kapıları kapatma aç muradına ersin
Bir kerecik evet de mutlu et aşığı
Hicran saati gelsin nasıl olsa gidersin

Varlığınla aşığa sen en büyük değersin
Her çağda bu büyüyle çok gönüle girersin
Neşemizi sakın ha yarım bırakma gönül
Hicran saati gelsin nasıl olsa gidersin

Hiç kimseye aldırma seni bilmeyen yersin,
Aldığım her nefeste aşkın mutluluk versin.
Ayrılık aramızda, bir son değil başlangıç!
Hicrân saati gelsin, nasıl olsa gidersin!

HEM AYRILIK HEM VUSLÂT

Mehmet Nuri Parmaksız

Galata Kulesi ve Topkapı Sarayı,
Gezenler görmezler, emin ol!
Sende gizlenmiş hatırâyı.
Konya'dan güler pirim Mevlana,
Üçüncü Selim ve Şeyh Galip'in hatırına.
Gönlü aşk dolu müritlerin hepsini
Musiki ve şiirle kaldırır ayağa.
Nerdesin! Ey ay yüzlü sultanım!
Beklemekteyim şeyhimin türbesinde.
Şiirlerime icazet çıktı artık bilesin!
Söz vermiştik hani biz, nerdesin, nerdesin...
Semazenler gönlüme nakşeden bir figürdür,
Mesnevi'ye aşına, âşık olanlar hürdür.
Bil ki aşk kuyusu, Yusuf'un kuyusudur;
Fuzuli'yi yücelten, gönlü çoşturan "Su"dur.
İstanbul benim için, hem ayrılık hem vuslât,
Heyhat!
Izdırabınla, bir başka güzeldir hayat!

Şerif Kutludağ

20 Temmuz 1954'te Denizli'nin Güney ilçesinde doğdu. İlkokul ve Orta Okulu Güney'de, Liseyi Aydın ve Nazilli Lisesinde okudu. Yüksek öğrenimini MEB adına, Ankara Yüksek Öğretmen Okulu yatılı öğrencisi olarak, Ankara Üniversitesi DTCF Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünde tamamladı.

Öğretmenliğe 3 Mart 1978'de Uşak Öğretmen Okulu'nda başladı ve Uşak Endüstri Meslek Lisesinde devam etti. Denizli Lisesinde öğretmen ve Md. Yardımcısı, Denizli Anadolu Lisesinde öğretmen ve Md. Başyardımcısı olarak çalıştı. 1991-1994 arasında Denizli İl Millî Eğitim Md.de Şube Müdürlüğü yaptı.

1994'te Pamukkale Üniversitesi (PAÜ) Eğitim Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünde Öğr. Gör. olarak çalışmaya başladı. 1997'de PAÜ Sosyal Bilimler Enstitüsünde, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünde Yüksek Lisansını tamamladı. Halen PAÜ Eğitim Fakültesi Türkçe Eğitimi Bölümünde Öğr. Gör olarak çalışmaktadır.

Çok sayıda dergide yazıları yayınlanan ve yerel bir gazetede köşe yazarlığı yapan yazar, evli ve üç çocuk babasıdır.

Yayınlanmış eserleri:

- Yaşamın İçinden-Folkloruyla- GÜNEY, Gazi Yay. Ankara 2004
- Üniversiteler İçin TÜRK DİLİ Yazılı ve Sözlü Anlatım – Bölüm-, Kriker Yay. İstanbul 2008
- ŞİİR: Kanadı Kırık Güvercindir Sevdam, DTO Kültür Yay. 2 Matsa Basımevi Ankara 2007
- ŞİİR: "Al Gözüm Seyreyle" ŞİİRLERLE DENİZLİ, Denizli Belediyesi Kültür Yayınları, 2010

GÜNEŞ DOĞUDAN DOĞAR

Şerif Kutludağ

Bir doğum başlar günle güneşle...

Güneş doğudan doğar...

Ya tomurcuk olur dallarda

Ya kuzudur, ya da bebek...

Işık doğudan doğar;

Ve...

Bir haller olur âleme...

Canlarla bezenir âlem.

Kimine buzağı deriz;

Kimine tay deriz, kimine delikanlı...

Işık doğudan doğmuşsa

Tohumlar buluşmuşsa toprakla...

Filizlenmişse çemen...

Çiçeklenmişse fidanlar...

Bahara durmuşsa dağlar, taşlar...

Alemde bir bayram başlar...

Ve...

Her gün, her gün yeniden güneş doğudan doğar...

Gözü olana gün ıştır...

Gönlü olana sevgi taşır...

BİR GARİP RÜYAYDI

Şerif Kutludağ

Mart ayındaydı...
Mart kedileri damlarda,
Canhıraş haykırışlar,
Gecenin bağrındaydı...

Bizim kedi havladı.
Köpeğim miyavladı.
Hayra çıkar inşallah,
Bir garipçe rüyaydı...

Yılkı atlar tırısta,
İnsanca tavırlarda,
Atlar olmuş efendi,
İnsanlar koşuydu...

Tavuklar horoz olmuş,
Horozlar gıdaktaydı.
Hayra varır inşallah,
Tuhafça bir rüyaydı...

Dünya cennete durmuş,
Cehennem boykottaydı...
İnsanlar melekleşmiş,
Şeytanlar uykudaydı...

Nehirler tersine akmış,
Doğmuştu batıdan güneş.
Hayra çıkar inşallah...
Bir garipçe rüyaydı!..
İnsanlık uykudaydı...

YÜREĞİME KARLAR DEĞDİ

Şerif Kutludağ

Yüce dağlar başını
Vatan tutunca karlar:
Dağlar, “Eyvallah!..” dedi...

Üstüne binince lâpa lâpa
Dallar, “Kırıldım!..” dedi...

Gülleri öpünce usul usul
Güller, “Şimdi bülbüller neyler!..” dedi.

Kanadı kırık kuş donunca soğuktan,
“Âhirim, şimdi geldi!..” dedi

Tipiye yakalanınca avcılar;
Can havliyle inlere sindi...

Doğum sancıları çeken bir gelin
Her zamanki gibi yine kızağa bindi

Hayatında ilk kez kar gören bir kızcağz
Kardan adama, “Emmi!..” dedi

Odsuz ocaksız, evsiz barsız, ne kadar canlı varsa âlemde
Gözümün önünden geçtiler birer birer...
İşte şimdi yüreğime karlar değdi!..

Tayyip Atmaca

10.06.1962 Kahramanmaraş Afşin Topaktaş köyünde doğdu. Anadolu Üniversitesi İşletme Fakültesinden mezun oldu. Osmaniye’de Güneysu Kültür Sanat Edebiyat Dergisi, Kırığı Şiir Dergisi’nin yayın yönetmenliklerini yaptı. Eskişehir’de Mustafa Özçelik ile birlikte Ardıç Kültür Sanat Edebiyat Dergisini çıkardı. Halen Eskişehir Odunpazarı Belediyesi Evlendirme memuru.

Şiir ve denemelerim: Dolunay, Türk Edebiyatı, Milli Kültür, Harman, Mina, Kardelen, Karçıçeği, Palandöken, Güneysu, Tepe Edebiyat, Kırığı, Yedi İklim, Yitik Düşler Milli Eğitim, Ardıç, Lika, Kuşluk Vakti vb. dergilerde yayınlandı.

Yayınlanmış Eserleri:

Şiir Kitapları: Hüzünlerin Düğünü 1980 / Külüngün Taşlara Çizdiği Nakış 1993 / Sarı Kitap 1997 / Bende Yanan Türkü Sende Sönüyor 2004 / Susarak Konuşsan Gözüm Dinlese 2004 / Döş Defteri 2006 / Uzun İnce Bir Türkü 2010

Deneme Kitaplarım: Med Cezir Vakitler 2004 / Gece Vardiyası 2006 / Ebemkuşağının Altında 2010

NAAT

Tayyip Atmaca

Sen yokken putumuz ne kadar çoktu
Acıktıkça yedik tekrar yapardık
Heva atlarına bindiğimizde
Kimse peşimizden yetişemezdi
Çöllerde amansız kartal olurduk
Ağardık nerede bir kervan görsek

Sen yokken sürüyle eşimiz vardı
Bilmeden ne çabuk baba olurduk
Kararan yüzümüz beyazlaşmazdı
Gömmeden kızları kızgın kumlara
Er babası olmak yiğit işiydi
Ve abayı atmak bir dul kadına!

Sen yokken bu şehir pazar yeriydi
Her ırktan cariye köle arayan
Akın akın gelir şehir dolardı
Şehirde evlerin mahzenlerinde
Yıllanmış şaraplar misafir bekler
İçtikçe dokurduk söz kumaşını

Sen yokken menat'a uzza'ya lat'a
Kurbanlar adardık her gün bayramdı
El çırpıp dönerdik anadan üryan
Üçyüzaltmış puta dokunan yoktu
Kabe'ye gözümüz gibi bakardık
Savaşmaktan yana korkumuz yoktu

Sen yokken insanlar sınıf sınıftı
Bilmezdi köleler başkaldırmayı
Dikendi bakışı Ebuleheb'in
Ömer bizimleydi Hamza bizimle
Kaab Bin Züheyr'in her sözü oktu
Hassan Bin Sabit'in her sözü kılıç

***

Sen geldin uyandık kan uykumuzdan
Başka bir sevdanın mecnunu olduk
Acıktık tokluğa karnımız doydu
Serin yele döndü çölün sıcağı
Bağrımızda pişen taşlar yakmadı
Korkuyu tatmadık ölümden yana.

Sen geldin gün doğdu söndü lambamız
İslenen içimiz tertemiz oldu
Kapandı kapısı karanlıkların
Gün yüzüne çıktı insan yanımız
İç dünyamız günlük güneşlik oldu
Türlü türlü çiçek açtı bahçemiz

Sen geldin tadına vardık hayatın
Kurudu çatladı dudaklarımız
Özledik ölümü şerbet tadında
Çölleşen içimiz vahaya döndü
Ağdı üstümüze rahmet bulutu
Yağmurla tanıştı topraklarımız

Sen geldin mazlumlar ayağa kalktı
Sallandı tahtları firavunların
İnsandan insana yollar açıldı
Yollara bereket bolluk saçıldı
Sevgin oğul verdi petekler doldu
Dilimiz dolandı bal deryasında

Sen geldin şiirin kal'ası düştü
Öldü şairlerin ilham perisi
Kabe duvarında altın harflerle
Parlayan şiirler demire kesti
Sözlerin üstünde bir söz getirdin
Battı şuaranın söz saltanatı

***

Sen gittin kılıçlar kınından çıktı
Medine Medine oldu olalı
Böyle bir acıyla sarsılmamıştı
Ali'nin gözünde bir kara bulut
Fatma'nın gözünde bir deli şimşek
Bulutlar hiç böyle sağılmamıştı.

Sen gittin şiddetli depremler oldu
Gönülhanelerin göçtü bir yanı
Yavrusun yitiren anneler gibi
Çöktü üstümüze bir karabasan
Hayat damarımız koptu zannettik
Derin boşluklara düştü zihnimiz

Sen gittin gökleri kurşun kapladı
Kutlu ses kulaktan kalbe akmadı
Günaha boyandık sevap adına
Heva ölçümüze uymayan dinin
Dışından içine girmeye korktuk
Korkuyu dünyalık azap belledik.

Sen gittin sözlerin hükmü kalmadı
Sana sağır oldu kulaklarımız
Pazara döküldü kadınlar kızlar
Eskisinden beter mürâi olduk
Mazlumun yetimin hakkın gasp edip
Yeniden soyunduk firavunluğa

Sen gittin gün soldu karanlık çöktü
Heva atlarımız tekrar kişnedi
Şeytan kimliğiyle insan dolaştık
Söz cıvaya döndü sükut bakıra
Ağız yılan oldu, dil akrep oldu
Konuştukça soktuk birbirimizi

ŞİFRE-İ TURAB

Tayyip Atmaca

İ
İnsanım yalnızım pazar yerinde
Bezirgân değilim beni kim tanıır
Eller maharetli gözler felfecir
Teraziler bozuk metreler küçük
Ve küçük insanlar büyük işlere
Tilkinin postuna girerek başlar
Sonra kurt olurlar köşe başında
Hangi yana kaçsan ensende korku
Soğuk nefesiyle tenini yalar
İnsanlar insanı çembere almış
Sarkan dillerinden salya dökülür
İsterim insanlık onuru için
Arkadan gelene bayrağı verip
Korkuyu yenerek döşsün toprağa.

Dünya yaşlanıyor dünya gidici
Her gün bir firavun tahta kurulur
Her gün Karunlara çalışır dünya
Her şeyin bir önü bir sonu vardır
Ve her ömrün tatlı bir yanı vardır
Kaçtığı müddetçe insan içinden
Dışındaki yangın hafif rüzgârla
Çevresini sarar duman yükselir
İnsan okyanusu tüm okyanuslar
Bir araya gelse söndüremezler
Akıl iflas eder çıkar kenara
Kırbaçla yürümez nefis atımız
Fazla mesaiye kalmak isterken
Yer ile bir olur saltanatımız.

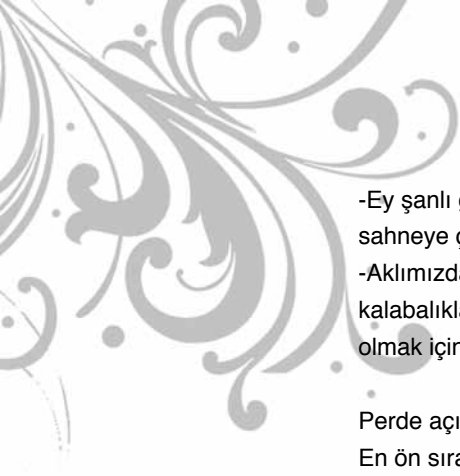
Toprağın karnında insanlar tohum
Ve toprak anadır meryemanca
Toprağın da elbet şifresi vardır
Kalbinde gizlenen hazine vardır
İnsanız topraktan birer parçayız
Toprakta yorulur toprakta uyur
Felek çemberini çevirir durur
Canlının cansızın bir sonu vardır
Gelecek elbette o sonun sunu
Toprak son doğuma hazırlanacak
Ve evren bir daha parçalanacak
Kalkacağız yerden bir başımızı.

II.

Kalkacağız yerden bir başımıza
Başımız üstünde mavi gökyüzü
Ne ayak altında yer bulunacak
Kaynamış denizler atılmış dağlar
Tek tip elbiseli bütün insanlar

Dünya saltanatı dünyada kaldı
Kardelenler gibi toprağı yarıp
Gün yüzünü çıkıktı ölen insanlar
Büyük bir meydana kuruldu pazar
Ne alan ne satan öyle bir pazar

Gözünün gördüğü insan ormanı
Ne kimse kimsenin yüzüne bakar
Ne tanıdık bir dost halini sorar
Ne de kan yakının elinden tutar
Bir telaş depremi sarsar insanı.

-Ey şanlı güzeller alkışlanmadan
sahneye çıkmayı düşündünüz mü
-Aklımızdan dahi geçirmemiştik
kalabalıklardan bir kalabalık
olmak için bize alkış tutmuşlar.

Perde açılıyor herkes tedirgin
En ön sıralarda bütün azalar
Kudurtan yalnızlık hücum edecek
Ve herkes dünyada çektiği filmin
Galasına tek başına gidecek

Kaçmak ve kurtulmak bu yalnızlıktan
Ölümlerden ölüm sayılmayacak
Kaçmak sözcüğünün yerine geçen
Bir sözcük bulunmaz bir başka dilden
İşlevin yitirir ve dil lâl olur.

Beynin kumandası kayıp olmuştur
Hesap defterleri kaybolmamıştır
Defterler açılır hesap görülür
İnsan topluluğu arâf'da bekler
Korkuyla ürperir cenneti diler

Boynuzsuz hayvanlar boynuzlulardan
Hakkını alacak bu kesin emir
Zerre zulmedilmez öyle bir hesap
Hüsranda olanlar hayıflanarak
Boşa diyecekler "küntü turaba"

Yeni projeler hazırlıyoruz
Güçlü olmak için ezmemiz gerek
Bize dönmüş iken bu çarkı felek

Vuralım masaya yumruğumuzu
Zayıfı çiğneyip ezmemiz gerek!

İmtihan bitmiştir tekrara yoktur
Ve galu-bela'da verdiği sözün
Er'i olmayanlar telaş içinde
Zamanın saatin işlemediği
Günü karşılarlar korkularıyla.

Ve emir verilir münadilere
Çağrılan gidecek gitmemek yasak
Yasağı delecek yok başka yasak
Dünya nimetleri dünyada kaldı
Acıkmak, susamak uyumak sonra

Sonrası olmayan mekânda insan
Sonra sözcüğünü çoğaltır durur
İnsanlar akarken insan bakacak
Yangın işçileri fırınlarında
Işık yıllarınca insan yakacak

Bir yanda cehennem homurtuları
Bir yandan cennetin mis kokuları
Ve herkes dünyada kazandığının
Harcama yarışı içerisinde
Koşuşturur durur mütemadiyen.

İnsanım dilbazım pazar yerinde
Ben ne bezirgânım bir benzerim yok
Peynir gemilerim açık sulardan
Kurtulup limana vardığı zaman
Dağları üstümden silkeliyorum.

2. ÖZÜSTÜ ŞİİR ŞEMİNYERİNDEN...

2. Özüstü Şiir Şenliği Şiir Yarışmasında Dereceye Giren Şiirler

UMUDUMUN SESİ

Halime Gündüz*

Ayrılığın geldiği anda
Hırçın bir yılan boynuma saplandı dişlerini
Zehrini yutamaz, çekip alamazdım nefesimi nefesimden
Ve kesilirdi içimdeki trenlerin sesi
Sen yalnızdın bir otogar bankında
Yağan karlar kirpiklerine düşer bu olurdu göz yaşların
Ben sana bakardım sen yelkovana
Zaman geçerdi gözlerimizin önünden
Ve yorulurdu rüzgar saçlarımda parmaklarımı gezdirmekten
Kalkardı yerinden en uzağa giden yolcular
Bakardım etrafıma benzemezdi hiçbir yüz sana
Senin gözlerin hiç yanmazdı, kor olmazdı
Ve bilmezdi kimse içimdeki bitmeyen seslerin günlerin saatlerin dilini
Bir ayın ışığı bir ellerimin sıcaklığı vururdu avuçlarıma
Ben kıyamazdım dokunmazdım insanların yaralarına
Bilmezdim inanmazdım bende bir yaralanacağıma
Susardım konuşamazdım içime batan iğnelerden

Ve bilmezdim bu acıların bitmeyen çilesini
Katamazdım en temiz hayallerime ihaneti
Sen düşünemezsin bendeki kırıkları
Körüklenmiş duyguları
Uçup giden umutlarımı artık geri getiremezsin ki
Tekrar silip bana veremezsin temiz bedenime
Ve bir gün gözlerimin ışığı söner yıkılırsa o sağlam kulelerim
Beni anımsa o gün
Ve haykır bağır çağır ama asla ismimi alma ağzına
Sen bilirsin benim göz yaşlarımın tadını
Sakın sakın damlatma çiçeklere akan kanımı
Ve unutma mezarıma konan kuşları
Toprak soğuktur su ısıtır bedenleri
Sen dokunma toprağa su dök saçlarıma
Uzasın en köklü ağaçlarım dallarına yapraklarına ulaşınca
Ve sus otur baş ucumda
Umudumun sesiyle fısılda bu satırları kulağıma ....

* Denizli İ.M.K.B.Kız Tek.Mes.Lis. (2. Özüstü Şiir Şenliği, Şiir Yarışması Birincilik Ödülü)

OYUN

Mısra YATAĞAN*

Haydi arkadaşlar !
Oyun oynayalım.
İçinde ne kötülük olsun,
Ne mızıkçılık...

Haydi arkadaşlar !
Bir oyun oynayalım.
İçinde ne kavga olsun,
Ne gözyaşı...

Haydi arkadaşlar!
Öyle bir oyun oynayalım ki;
İçinde mutluluktan başka,
Hiç bir şey olmasın

** Şemikler Amiroğlu İ. Ö. O. Gümüşler Denizli
(2. Özüstü Şiir Şenliği, Şiir Yarışması İkincilik Ödülü)*

ÖZLENEN

Merve Çövüt*

Bir gemi parlıyordu
Güneşin battığı yerde
Süzülüyordu dalgalar üzerinde
Adeta bir kuğu gibiydi süzülürken

Ama güneşle batıyordu
Hüzünlü bakışlar altında
Ama biliyorlardı
Yeniden doğacaktı tan yerinde

O hüzünlü bakışlar
Olacaktı parıltılı gözler
O özlem dolu kalp atışları
Yaklaşan gemilerle son bulacaktı

Gemiler limana yanaştığında
Alkışlar başlayacaktı limanda
Limanın sessizliği kaybolacaktı sevinç altında
Kavuşacaktı sevgililer o limanda

Ay batacaktı hüzünle
Ama güneş doğacaktı mutlu yüzüyle
Kavuşacaklardı geminin sesiyle
Artık bu özlem son bulacaktı geminin gelişiyile

* Denizli Ticaret Borsası İ.Ö.O. (2. Özüstü Şiir Şenliği, Şiir Yarışması Üçüncülük Ödülü)

YAS - TIK ALTI

Özdenur Öz*

Ne bitmeyen sevda bıraktın bana,
Ne kadar vursam aşındıramıyor,
Ne kadar kürek çeksem aşamıyorum...
Her şey zamanında mı güzeldi,
Yoksa zamanı mı güzeldi her şeyin?
İnan bilemiyorum artık,
Ne bu boş kağıttan gemiler umrumda
Ne de sen umrum dışısın.
İnan algılayamıyorum artık
Toprağa ekilen her şey yol olurmuş,
Ben, sen git diye ekmedim bu yolları,
Ben, sen git diyede geçmedim kendimden...
Artık düşünürken bile, her şeyi kapattırıp bir kenara koyduruyorlar
Telefonlar, cüzdanlar, mektuplar...
Ama ben seni kapatıp koyamıyorum bir kenara sevgili!
Ben seni saklamak için sevmedim ki...
Çünkü ben neyi saklasam kaybettim hep,
Neyi saklasam bulamadım
İşte budur seni saklayamamın nedeni...

* Denizli Kazım kaynak Anadolu Lis. (2. Özüstü Şiir Şenliği, Şiir Yarışması Mansiyon Ödülü)

ÖĞRETMENİM

Esmâ Yazıcı*

Sen olmasan öğretmenim,
Asla açmaz bu çiçekler.
Çocuklar bilgisiz olur,
Karanlıkta kalır bu dünya

Öğretmenim sen bizi,
Anlatarak değil
Sevginle okutup büyüttün
Benim güzel öğretmenim

Kuş olsan kanadın olur,
Çeşme olsan suyun olur,
Toprak *olsan çiçek olur,*
Yinede yanına gelirim öğretmenim

* Kızılcabölük M.A.E.İ.Ö.O. (2. Özüstü Şiir Şenliği, Şiir Yarışması Mansiyon Ödülü)

KARTANESİ

Zeynep Aydınelli*

Alaca karanlıkta kar taneleri düşerken,
Yalnızlığın kaplıyor her yanıma üşüyorum
Kısa bir süre önce ayrılığını düşünürken
Mısrarlarımı senin sevgin üzerine kuruyorum

Cama vuruyor kar taneleri ağlayan kar taneleri ağlayan çocuk gibi
Kal gitme diyor bana gitme diyor bana sanki sevenim var gibi
Yanımdan geçerken ürperti kaplar içimi
Soğuk karlı gecelerde ağlıyorum düşünürken seni

Bir oyun bir maceraydı de sevdiğini söyle
Ayrılmak kolay unutmak daha acı olur böyle
Sevmiyorum nefret ediyorum desem sana nafile
Varlığından kaçmam imkansız alıştım sevgine

Sarılsam doyasıya sana hasretimi anlatsam
Ellerimiz yine birleşse özlemimi anlasan
Güneş doğacak hücreme sen hep yanımda olsun
Seni seviyorum diye bilsem hep benimle kalsan...

* Kızılcaabölük H.A.P.M. Lis. (2. Özüstü Şiir Şenliği, Şiir Yarışması
Mansiyon Ödülü)

Kızılcaölük ZÖZÜSTÜ Şiir Şenliği

28 NİSAN 2012 Cumartesi • KIZILCABÖLÜK/DENİZLİ

**ONUR KONUĞU
BAHAETTİN KARAKOÇ**

ŞİİR OKUMA YARIŞMASI

(Saat: 10.00 - Kızılcaölük H. A. Paralı Müzesi)

ŞİİR ŞENLİĞİ

(Saat: 15.00 - Kızılcaölük Çarşı Meydanı)

**BAHAETTİN KARAKOÇ ve ŞİİRLERİ
ŞAİRLERDEN ŞİİR DİNLETİSİ
ÖDÜL TÖRENİ**

ŞAİRLER BULUŞMASI

(Saat: 20.00 - Belediye Nikah ve Toplantı Salonu)

DÜZENLEME KOMİTESİ:

Abdülkadir Uslu / Çağrı Gürel / Dinçer Eşitgin / Şerif Kutluoğ / Hakkı Uslu

KIZILCABÖLÜK BELEDİYESİ

"DOĞA, TARİH, KÜLTÜR VE SANATIN TEKSTİL İLE BULUŞTUĞU NOKTA: KIZILCABÖLÜK"

www.kizilcaboluk.bel.tr